

Το θρυλικό

Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Παύλου Μελά 8-10, Κορυδαλλός 181 20 • Τηλ.: 2104978995 • E-Mail: info@earachthos.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 39ος - Αρ. φύλλου 199 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017 • Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα ΤΖΑΡΗ

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

5 ευρώ και 5 λεπτά στην Τράπεζα Πειραιώς είναι αρκετά να σώσουμε την εφημερίδα μας!

Αγαπητοί φίλοι του Συλλόγου και της εφημερίδας μας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ». Τα τελευταία χρόνια οι συνδρομές έχουν μειωθεί δραστικά. Προφανώς με την κρίση που βιώνει ο καθένας μας, άλλος πολύ άλλος λίγο, οι δυνατότητές μας για υποστήριξη του Συλλόγου μας έχουν μειωθεί. Παρά ταύτα ακόμη και 5 ευρώ/χρόνο από όλους μας θα ήταν αρκετά να καλύψουμε τα έξοδα της εφημερίδας. Τις περισσότερες φορές είναι θέμα αναβολής της κίνησης αυτής. Κι' όμως είναι πλέον πολύ εύκολο. Σε ένα κοντινό σας κατάστημα Πειραιώς δεν παίρνει παρά λίγα λεπτά να στείλετε τη συνδρομή σας, που είναι τόσο σημαντική για τη διαβίωση της εφημερίδας μας, που είναι το βασικό έξοδο του Συλλόγου μας. Τα αποθεματικά μας μειώνονται συνεχώς και αν συνεχιστεί αυτή η τάση είναι θέμα μερικών μηνών να σταματήσει η έκδοση της εφημερίδας. Αν θέλετε να αποφευχθεί αυτό, ξέρετε τι πρέπει να κάνετε. Αφιερώστε λίγα λεπτά...

ΚΑΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

του Χρήστου Χουλιάρα

Αγαπητοί συμπατριώτες και αναγνώστες. Θα ήθελα να σας επιστήσω την προσοχή σε ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που έχει αναδειχθεί πολλές φορές στο παρελθόν και μέσα από την εφημερίδα αλλά και στις γενικές συνελεύσεις του Συλλόγου· την έλλειψη ανθρώπινων πόρων. Τα τελευταία 12 χρόνια που έχω ενεργό ρόλο στον Σύλλογο ως Πρόεδρος (τα 10 πρώτα) και ως Αντιπρόεδρος στην παρούσα φάση αλλά και ως υπεύθυνος έκδοσης της εφημερίδας μας, έχω θιώσει την έλλειψη ανθρώπινων πόρων που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο την ξεπερνούσαμε, κυρίως όμως με προσωπική δουλειά από λίγους ανθρώπους.

Προσωπικά έκανα έναν κύκλο που κλείνει με τις επόμενες εκλογές -όπως έχω δηλώσει κατ' ιδίαν σε φίλους από τον Σύλλογο. Είναι μία απόφαση που δεν κρύβω ότι βασικά οφείλεται στην συσσωρευμένη «κούραση» αλλά και σε άλλους προσωπικούς λόγους που δεν έχει σημασία να αναφερθούν. Η ουσία είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια αποτύχαμε στο να διευρύνουμε τη σύσταση του Συμβουλίου με λίγες εξαιρέσεις. Με βάση τη μέχρι τώρα εμπειρία μου πιστεύω ότι θα είναι δύσκολο να βρεθούν αντικαταστάτες του έργου μας, οπότε και ο Σύλλογος υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να βρεθεί χωρίς ικανό αριθμό μελών και να οδηγηθεί στη διάλυση στις επόμενες εκλογές του 2018.

Μπορούν να γίνουν κάποιες κινήσεις, όπως ίσως αλλαγή καταστατικού, που θα επιτρέπει μικρότερο αριθμό μελών Συμβουλίου αλλά η ουσία παραμένει: η εφημερίδα χρειάζεται δουλειά και ανθρώπους.

Ας γίνει αυτή η ανακοίνωση ένα κάλεσμα προς όλους τους παλιούς και νέους φίλους του Συλλόγου για μια ανοικτή συζήτηση σε σύντομο χρόνο ώστε να προσπαθήσουμε να βρούμε λύσεις. Παρακαλώ όποιος θέλει να συνεισφέρει με τις ιδέες του είναι τώρα η ώρα!

Το τηλέφωνό μου και των υπόλοιπων μελών είναι στη διάθεσή σας για να οργανώσουμε την προτεινόμενη ανοικτή συζήτηση μέσα στο 2017.

Με τιμή

Θετική η απήχηση της διαμαρτυρίας μας για τη σύνδεση με την Ιόνια οδό

Πολύ θετική ήταν η απήχηση που είχε στους κατοίκους της περιοχής μας η διαμαρτυρία «κατά παντός υπευθύνου», την οποία δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας και την οποία συνυπογράψαμε μαζί με τον Πολιτισμό...
συνέχεια στη σελίδα 5

Εγκαινιάστηκε η ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ

Επί τέλους μετά από 10 χρόνια κατασκευής δόθηκε στην κυκλοφορία ολόκληρη η ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ. Την 05.09.2017 έγιναν τα εγκαίνια στα Ιωάννινα από τον πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα. Όμως η σύνδεσή της με τα χωριά μας (Ξεροβουνίου & Τζουμέρκων) παρέμεινε κουτσουρεμένη και ανεπαρκής. Η ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ δεν κατασκευάστηκε για να συνδέει μόνο το Αντίρριο με τα Ιωάννινα, αλλά να εξυπηρετεί τις προσπάθειες προς και από αυτή όλων των ενδιαμέσων πόλεων, χωριών & οικισμών μέσω κατασκευής πλήρων ανισόπεδων κόμβων σε λογικές μεταξύ των αποστάσεις. Η αρχική μελέτη της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ με βάση την οποία υπογράφηκε η σύμβαση παραχώρησης, για το τμήμα της που διανύει τα όρια του νομού ΑΡΤΑΣ (συνολ. μήκους 35 km) προέ...

Ο Πρόεδρος της ΠΛΑΝΗΤΙΚΗΣ Α.Ε κ. Γεώργιος Αντωνίου μαζί με τον Πρωθυπουργό κ. Αλέξη Τσίπρα

συνέχεια στη σελίδα 5

Από το 2009
φωνάζαμε
για το ζήτημα του κόμβου
αλλά με κλειστά τα αυτιά
των ιθυνόντων

ΥΑΠΕΝ – ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟ Νο. 18 ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ - ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΥ - ΦΤΕΡΗΣ

Απ' ό,τι βλέπουμε και από την έκθεση αυτοψιών που δημοσιεύουμε παρακάτω υπάρχει ΣΟΒΑΡΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ διάβρωσης και κατάρρευσης της επαρχιακής οδού στο Βαθύκαμπο, αφού το ποτάμι έφτασε μέχρι το πρανές του δρόμου. Απαιτείται άμεσα η διευθέτηση της κοίτης του ποταμού και η οριοθέτηση της αμμοχαλικοληψίας πριν είναι πολύ αργά!

Τεχνική Επιμέλεια
Χρήστος Αντωνίου - Εργ. Δημ. Έργων
συν. στη σελ. 4

11 Νοεμβρίου 2017 6η γιορτή τσίπουρου στους Ναζαίους

Το Σάββατο 11 Νοέμβρη κατά τις 19:00 διοργανώνεται η 6η γιορτή τσίπουρου στην πλατεία των Ναζαίων από τον τοπικό Σύλλογο «ο Άγιος Νικόλαος».

Η γιορτή είναι ανοικτή σε όλους τους φίλους του τσίπουρου.

Θα υπάρχουν, όπως πάντα, μεζέδες και τσίπουρο δωρεάν.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Παύλου Μελά 8-10 Κορυδαλλός 181 20
E-Mail: info@earachtos.gr

ΧΡΟΝΟΣ 39ος - Αρ. φύλλου 199
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Η Πρόεδρος του Συλλόγου
Μαρία Αράπη
Τηλ.: 210 4978995

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.Α.Π.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρη

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Μαρία Αράπη
Τηλ.: 210 4978995

Αντιπρόεδρος: Χρήστος Σωκράτης Χουλιάρης,
Τηλ.: 6937 160965

Γεν. Γραμματέας: Αλέξανδρος Καλιακάτσος
τηλ.: 6977 491335

Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλιακάτσος
τηλ.: 6999 901233

Ειδικός Γραμματέας: Μαρία Οικονόμου
τηλ.: 6974 551166

Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972 090800
Κων/νος Σαλαγιάννης, τηλ.: 6972 302458

Σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131

IBAN τράπεζας Πειραιώς:

GR85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ - ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ 2685 360217

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ-ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ 2685 360213

ΥΔΡΕΥΣΗ-ΟΔΟΠΟΙΪΑ 2685 360212

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ 2685 360214

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ 2685 360225

ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ 2685 360217

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ 26850 22221-3

ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ 26850 22216

ΟΤΕ 26850 22212

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ 26850 22288

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ 26850 22584,

22224, 22243

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ 26850 22615

ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ &
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ 26850 22644,

6972 194054

ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ 26810 27348

210-5133139

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ 26810 28030

RAFTING-VIA NATURA

(ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ) 26850 31200

6972 223574

6979 419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ 6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ 6972 240257

• ΚΡΥΟΝΕΡΙ

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 26850 71219

ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 26850 71965

• ΝΑΖΑΙΟΙ

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ 26850 71391

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ 26850 71247

• ΦΤΕΡΗ

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 6934 292710

TAXI

• ΚΥΨΕΛΗ

ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ 26850 71328,
6972756998

• ΡΟΔΑΥΓΗ

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ 26830 71385,
6944513727

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ 6976756826

ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 6974817606

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ 6946 241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ 6979 519620

Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Εκδηλώσεις Αυγούστου Πολιτιστικού Συλλόγου «Αγ. Νικόλαος Ναζαίων»

14 Αυγούστου

Η ερασιτεχνική θεατρική ομάδα Να-
ζαίων έπαιξε απόσπασμα επιθεώρη-
σης με τίτλο «Γριές Ναζιώτισες ναζιά-
ρες»

20 Αυγούστου 2017

Μουσική βραδιά κ
ατά της παιδικής κακοποίησης
από τους μικρούς Ναζιώτες

21 Αυγούστου

Από την επίσκεψη μικρών και
μεγάλων στο ιδιωτικό μουσείο του
Αριστείδη Παππά

Για άλλη μια φορά τα Ναζιωτόπουλα
δίνουν το δυναμικό τους παρών
καθαρίζοντας την πλατεία του
χωριού τους

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ

Από καιρό είχαμε προγραμματίσει να κάνουμε το γύρο της Λίμνης Πουρναρίου και να που έφτασε η ώρα να γίνει πραγματικότητα. Μέσα στο αυτοκίνητο ήμασταν όλοι από εκείνα τα μέρη. «Παιδιά του Αράχθου». Τα σπίτια μας είχαν βυθιστεί στη Λίμνη, χρόνια τώρα. Είχαμε όμως νοσταλγήσει τον τόπο που μεγαλώσαμε και γι’ αυτό κάναμε το ταξίδι αυτό.

Γύρω- γύρω από τις βυθισμένες πολιτείες...

Πριν μπούμε στην Άρτα, στη διασταύρωση με τον Στρατώννα, το αυτοκίνητο έστριψε δεξιά, με ανατολική κατεύθυνση. Ύστερα από 1.500 μ. φθάνουμε στο χωριό Κυράτσα ενώ στην επόμενη διασταύρωση, ευθεία ο δρόμος οδηγεί, στο Υδροηλεκτρικό φράγμα Πουρναρίου που κρατάει τα νερά του Αράχθου σχηματίζοντας την ομώνυμη τεχνητή Λίμνη Πουρναρίου.

Ο δρόμος οδηγεί στο Πέτα και στα χωριά των Τζουμέρκων. Προσοχή! Μην ξεχάσετε να προμηθευτείτε ψωμί-τυρί-νερό και βενζίνη για το υπόλοιπο της διαδρομής. Όχι πως δεν θα βρείτε παραπάνω, αλλά μην τυχόν και... τα προσπεράσετε. Ο δρόμος είναι ανηφορικός. Μέχρι και 10 χιλιόμετρα και με δεύτερη ταχύτητα το αυτοκίνητο ζορίζεται.

Πίσω μας, από μακριά, βλέπουμε την Άρτα και τον Εθνικό δρόμο με την πολιτεία Άγιοι Ανάργυροι, ψηλά φαίνεται το νοσοκομείο και από κάτω η «Ορεινή Άρτα».

Συνεχίζοντας τη διαδρομή, περνούμε τις διασταυρώσεις για Κλειστό και Μαρκινιάδα. Είναι χωριά που πλησιάζουν προς τη Λίμνη. Στο ανώτερο σημείο της διαδρομής συναντούμε βενζινάδικο-καφενείο-παντοπωλείο και πινακίδα που οδηγεί δεξιά προς τα χωριά Κοκκινοπήλια, Κλειδί, Πέτρα, Χελώνα και Σκουλικαριά.

Ο δρόμος ελαφρώς κατηφορικός. Μακριά και προς τ’ αριστερά μας, στο βάθος, φαίνεται η Λίμνη, κάτω από τον ορεινό όγκο του Κορφοβουνίου και Ξηροβουνίου.

Το σκηνικό γύρω δεν αλλάζει. Θάμνοι από ρείκια, φιλικία και κουμαριές τίποτε άλλο, ένας τόπος ξερικός.

Μετά από λίγο φθάνουμε σε άλλη διασταύρωση που μας το δείχνουν καμιά δεκαπενταριά ταμπέλες. Η κάθε μια λέει και τη δικιά της κατεύθυνση. Εδώ, σ’ αυτές τις περιοχές, αυτοί που ταξιδεύουν ας προσέχουν ιδιαίτερος, αλλιώς θα βρεθούν σ’ άλλη γη και σε άλλα μέρη όπως στο Μεσόπυργο, Μεγαλόχαρη, Μηλιανά, Βελεντζικό ή αλλού.

Εμείς, με το αυτοκίνητο ξέρουμε και δεν κάνουμε λάθος. Αριστερά οι ταμπέλες μας κατευθύνουν για Δίστρατο, Καλεντίνη, Βουργαρέλι, Άγναντα, Πράμαντα.

Η διαδρομή μας τώρα αρχίζει να έχει ενδιαφέρον, βρισκόμαστε στην ερημιά, αλλά περνάμε από λαγκάδια με πλατάνια και στεφάνια κατακόρυφα σχεδόν, που ρίχνουν τις πέτρες στη μέση του δρόμου. Πολλές φορές ο οδηγός έκανε ελιγμό για ν’ αποφύγει τα εμπόδια -δυο και τρεις φορές συνέχεια-. Η σκέψη που κάνει όποιος περνάει από αυτό το μέρος είναι γιατί τόσο ταλαιπωρία να τραβάει ο κόσμος για να φτάσει στο χωριό του.

Σκέψεις απλές, για τον δρόμο που οι πατεράδες μας έφτιαξαν το 1920 με «προσωπική εργασία». Γιατί οι νέοι μηχανικοί, οι μορφωμένοι και σπουδαγμένοι να κάνουν τον κόσμο να διανύει 50χλμ επιπλέον!

Επιτέλους φθάνουμε στο χωριό Μελάτες. Κάποιοι από την παρέα είπε: “Παιδιά εγώ δεν αντέχω. Θέλω να σταματήσουμε για να φάμε”. Καθίσαμε σ’ ένα κιόσκι με θέα προς το ποτάμι της Καλεντίνης, που εκείνη την εποχή έφτανε και ενώνονταν με τον Άραχθο στην τοποθεσία με το όνομα «σμίξη». Οι μισοί από μας, άνοιξαν τις σακούλες με το ψωμοτύρι ενώ οι υπόλοιποι έβγαζαν φωτογραφίες και θαύμαζαν το τοπίο.

Ξαναμπήκαμε στο αυτοκίνητο περνώντας αυτή τη φορά έξω από το μοναστήρι, εκεί που κάποτε γίνονταν πανηγύρι που κρατούσε τρεις μέρες. Στις 8 Σεπτεμβρίου, της Παναγίας..

Περάσαμε τη γέφυρα ακολουθώντας μια διαδρομή με ίσιο δρόμο, πνιγμένο στα πλατάνια και στα δέντρα.

Τα λίγα σπίτια κρατούν ακόμη λίγο κόσμο που βόσκουν τα γιδοπρόβατα στα καταπράσινα χωράφια.

✱

Ύστερα από λίγο, ο δρόμος ανηφορίζει και πάλι κατηφορίζει και στρίβει τότε αριστερά και τότε δεξιά, να περνά ανάμεσα από σκαμμένους λόφους που κρατούν τις πέτρες όλο το καλοκαίρι μέχρι τον χειμώνα, που πέφτουν στο δρόμο και κάνουν τους οδηγούς να πάνε πέρα -δώθε, μήπως «βρούνε» από κάτω.

Στη θέση «γωνιά» υπάρχει διασταύρωση που ο δρόμος δεξιά πάει για το Βουργαρέλι (35χλμ), αλλά και προς Άγιο Χαράλαμπο, Παλαιοκάτουνο, Σκαλούλα και Αθαμάνιο.

Στα 100μ. περνούμε την γέφυρα από άλλο ένα παραπόταμο του Αράχθου (ποταμός Αθαμανίων).

Η διαδρομή μας, παρουσιάζει μια άγρια ομορφιά από γκρεμούς, στεφάνια και λαγκάδια –εδώ δεν μπορείς να περάσεις βράδυ, μόνο τη μέρα και με παρέα-. Ο οδηγός «βάζει» δεύτερα και το αμάξι σκούζει ανεβαίνοντας. Μετά από λίγο συναντάμε τον συνοικισμό Παλαιοκάτουνο.

Η λίμνη φάνηκε για λίγο, ενώ μια ταμπελίσσα έγραφε: προς Φάγγο και Κάτω Καλεντίνη.

Οι παλαιότεροι θυμούνται τα μέρη αυτά που περνούσε ο παλαιός δρόμος από τις στροφές του Άι Νικόλα για να φτάσει στο «Χάνι του Μπαλαούρα» που φιλοξενούσε όλο τον πληθυσμό που κατέβαινε στην Άρτα τον καιρό εκείνο...

Η παρένθεση αυτή των παλαιών αναμνήσεων ήταν επιβεβλημένη καθότι εμείς οι νέο-Έλληνες αλλάζουμε τα πράγματα και τα κάνουμε δήθεν ευκολότερα. Η παράκαμψη αυτή των 30χλμ, το πόσο στοίχησε, το λένε οι κάτοικοι που ζουν στις περιοχές αυτές...

Η πορεία μας εξάλλου θα συνεχιστεί με τον ίδιο ρυθμό. Είμαστε στη Διασταύρωση Διστράτου. Από το σημείο αυτό η ταμπέλα λέει Άγναντα 45χλμ, Άρτα επίσης 45χλμ. Ακόμη: δεξιά ο δρόμος οδηγεί προς Ανεμορράχη 5χλμ. Περνώντας από το όμορφο δάσος των «δέντρων» και συνεχίζει για Καλλονή, Κυψέλη, Ράμια, Λεπιανά, Καταρράκτη, Άγναντα, Μελλισουργοί, και Πράμαντα (χωριά των Τζουμέρκων).

Εκεί κοντά στη διασταύρωση Διστράτου, μια ταμπέλα γράφει Άγιος Αθανάσιος- Πέραμα-Μουσείο. Από τον ίδιο δρόμο, περίπου 7χλμ. φθάνει κανείς στους συνοικισμούς Σιάντο και Δαφνούλα, χωρίς κόσμο σήμερα. Όλα αυτά τα μέρη σήμερα αποτελούν αναμνήσεις του παρελθόντος. Αυτοί οι συνοικισμοί, την δεκαετία του ’50, έσφυζαν από ζωή. Το ποτάμι έδινε ζωή όσο κυλούσε το νερό ποτίζοντας τα χωράφια, δυστυχώς δεν είναι στο δρόμο μας, ούτε βλέπουμε τους ανθρώπους αυτούς που έζησαν εκεί. Απλώς, με τη σφαίρα της φαντασίας που κάνει ο καθένας.

Μικρές πολιτείες γύρω από την Λίμνη χάθηκαν κάτω από τα νερά, ενώ οι κάτοικοι αναζήτησαν αλλού την τύχη τους. Εμείς που ζήσαμε στα μέρη αυτά, δεν ξεχνούμε τα καλοκαίρια και τους χειμώνες, κάθε εποχή με τα δικά της χαρακτηριστικά. Εκεί, τα καλοκαίρια στον καυτό ήλιο κάναμε κολύμπι με τα παιδιά που έρχονταν από το απέναντι μέρος. Από τα «ποτιστικά», την Δρυώνα, ακόμη και από το Κορφοβούνι. Τους χειμώνες τον Άραχθο δεν τον περνούσες, εύκολα κατέβαζε και το νερό ήταν θολό... ο φόβος και ο τρόμος για όλους!

Μ’ αυτές τις σκέψεις, που δεν ήταν μόνο δικές μου, συνεχίσαμε το δρόμο για τους Ναζαίους και το Τραπεζάκι, κτισμένα μέσα σε μεγάλα δέντρα κυρίως καρυδιές ενώ και τα χωράφια δείχνουν ότι ποτίζονται. Από το Τραπεζάκι έχουμε καλή θέα προς τη Λίμνη, από μακριά βεβαίως και κάτω χαμηλά.

Ο δρόμος που ακολουθεί το αυτοκίνητο είναι παλαιός και κατηφορικός, χρειάζεται προσοχή, γιατί δεν ξέρεις τι θα συναντήσεις στην επόμενη στροφή. Φθάσαμε στη Φτέρη. Το χωριό είναι συγκεντρωμένο, πολύ όμορφο, μέσα σε πλατάνια.

Από ψηλά, το ποτάμι δείχνει να κυλάει ομαλά όμως αν προσέξει κανείς σχολαστικά, μεγάλες τρύπες έχουν ανοίξει τα скаπτικά μηχανήματα που ίσως να ζημιώσουν το περιβάλλον της κοίτης του ποταμού.

Όσοι περνούν μια φορά από το μέρος αυτό δεν το προσέχουν και τόσο. Αυτοί που το ζουν το καταλαβαίνουν καλλίτερα.

Διαβήκαμε και τη γέφυρα Τζαρή που «ενώνει» τα Τζουμέρκα με το Ξηροβούνι. Δεξιά πηγαίνεις προς το δήμο Αγνάντων και αριστερά προς το δήμο Ξηροβουνίου.

✱

Από την γέφυρα η διαδρομή αρχίζει να ομορφαίνει, ο δρόμος καλλίτερα στρωμένος, με καλλίτερες προδιαγραφές. Ο δρόμος έχει ανηφόρα ενώ το τοπίο με θάμνους από πουρνάρια, χαρακτηριστικό γνώρισμα του ορεινού όγκου του Ξηροβουνίου.

Το πρώτο χωριό που συναντούμε είναι η Ροδαυγή και ύστερα φθάνουμε στα Πιστιανά, ενώ αριστερά, στο βάθος χαμηλά, βλέπουμε τη λίμνη «εκ του μακρόθεν». Το Ξηροβούνι το περνάμε μέσα από τέτοια βλάστηση, από θάμνους αλλά και πλατάνια, καρυδιές και πουρνάρια. Εδώ καταλαβαίνεις το κρύο να σε πηρουινιάζει όποια ώρα κι αν περάσεις.

Από τα δεξιά μας νοιώθεις σα να «πέφτει» το βουνό να σε πλακώσει... Από τα αριστερά μας βλέπουμε όλα τα μέρη που περάσαμε προηγουμένως.

Φτέρη, Βαθύκαμπος, Ναζαίους, Τραπεζάκι, Δίστρατο, Πέραμα, Σιάντο και Δαφνούλα. Όλα αυτά που περάσαμε πριν μία ώρα, δεν θα τα βλέπουμε. Ούτε το ποτάμι, ούτε τη Λίμνη που ποτέ δεν είδαμε από κοντά, δυστυχώς.

Για τελευταία φορά αγναντέψαμε τις κορυφογραμμές των Τζουμέρκων και μείναμε απλώς με την ανάμνηση ότι περάσαμε από αυτόν τον τόπο.

Από εδώ και πέρα ο δρόμος παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω της ιδιομορφίας του εδάφους.

Πόσα «φουρνέλα» να έχουν πέσει σ’ αυτά τα βράχια! Εδώ η πέτρα έχει τον πρώτο λόγο! Φαντάσου, να είχαμε τον τρόπο να κόβουμε πλάκες, θα είχαμε πλακοστρώσει τα Βαλκάνια!

Από την Κιάφα που μόλις περάσαμε, ο δρόμος πάει από τα δεξιά μας για Γυμνότοπο και Αμμότοπο.

Το τοπίο είναι αρκετά άγριο και ορεινό. Μόνο γίδια και πρόβατα βόσκουν. Το γάλα και το κρέας που τρως από αυτά τα μέρη το θυμάσαι μια ζωή. Ο Ελατος είναι το χωριό που συναντούμε μέσα σε χαράδρα και δεν φαίνεται ότι υπάρχει.

Αριστερά, ταμπέλα γράφει ότι ο δρόμος οδηγεί για Κορφοβούνι και Δρυώνα, εμείς συνεχίζουμε το δρόμο μας κατηφορίζοντας σε μια ευθύγραμμη πορεία.

Δεξιά, βλέπουμε το Γρίμποβο ενώ μπροστά μας «αχνά» διακρίνεται η Άρτα.

Η Άρτα, που έγινε μεγάλη χάρις τη φυγή των κατοίκων των ορεινών και όχι μόνο, περιοχών.

Η Άρτα το 1950 εκτείνονταν από την εκκλησία των Αγίων Θεοδώρων μέχρι την πλατεία Κυκλίας, εκατέρωθεν δηλαδή της οδού Σκουφά. Τότε, το οικόπεδο στην Αγία Φανερωμένη είχε ένα «φόρτωμα καλαμπόκι».

Μ’ αυτές τις άναρχες σκέψεις τελείωσε και η διαδρομή. Ο Γύρος της Λίμνης Πουρναρίου. Το αυτοκίνητο έκλεισε κύκλωμα κοντά στο στρατόπεδο. Ο Γύρος που κάναμε δεν ήταν ο Γύρος της Λίμνης αλλά ο Γύρος του θανάτου... αφού πλέον, χωρίς υπερβολές, το έδαφος έχει σταθεροποιηθεί. Χίλια μέτρα το χρόνο να κάναμε, θα είχαμε τώρα δρόμο γύρω από τη Λίμνη όπως έχουν όλες οι Λίμνες.

Η Δ.Ε.Η. μπορεί να μας έδωσε τα φώτα της όμως βύθισε στο σκοτάδι ανθρώπους και σπίτια, απομακρύνοντας τους από τον τόπο τους. Τα έργα χρειάζονται λεφτά, είναι γεγονός, όμως πίσω από το κόστος υπάρχουν άλλοι που θα δώσουν περισσότερα.

Ο τουρισμός, εκδρομές, αυτοκίνητα, μαγαζιά, κόσμος από μακριά να θαυμάζει τα τοπία!

Οικόπεδα να πωλούνται και η γη να παίρνει αξία, ενώ οι νέοι, μπορεί, να ξαναγυρίσουν στο χωριό. Όλα να ξαναρχίσουν απ’ την αρχή. Βενζίνες, πετρέλαια, μηχανήματα, ούζα, σταφύλια, αχλάδια, ψάρια και όλα τα αγαθά.

Να μην κάνουμε τον κόσμο να ζει 40 μέτρα κάτω από τη γη και να μην τολμάει να τινάξει το τραπεζομάντηλο από την πολυκατοικία που μένει.

Εμείς το Γύρο της Λίμνης κάναμε απλώς, όμως δεν περιμέναμε να δούμε και κάτι το διαφορετικό.

Το νερό της Λίμνης έκανε αυτό που έπρεπε, διαμόρφωσε ένα νέο περιβάλλον στην περιοχή και ανάγκασε ν’ αλλάξουν πολλά.

Μην βλέπετε το πράγμα συνολικά. Οι κάτοικοι, ο καθένας από μας γνωρίζει που ζούσε κάποτε και που ζει σήμερα. Δυστυχώς, κάποιοι χάνουν και κάποιοι κερδίζουν. Ο Γύρος της Λίμνης Πουρναρίου δεν τελείωσε. Όσο θα ζούμε εμείς, οι πρώην κάτοικοί του, θα κάνουμε τακτικά αυτόν τον Γύρο...!

Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία,
Παναγιώτης Γ. Σπύρου

Αρ.Πρωτ.: IC.G3.CC.43161

Αθήνα, 26/09/2017

Προς: ΔΗΜΟ ΑΡΤΑΙΩΝ
Συμβούλιο Τοπικής Κοινότητας Ροδαυγής
Αμμότοπος, Τ.Κ. 48200, Φιλιππιάδα
Υπόψη: κ. Κίτσου Θεοφάνη, Προέδρου Τ.Σ. Ροδαυγής

Κοιν: Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων / Κατασκευής Έργων με Σύμβαση Παραχώρησης Κεντρικής και Δυτικής Ελλάδος
Καρύστου 5, 115 23 Αθήνα
Υπόψη: κ. Ζ. Καρβούνη, Διευθυντή

Έργο: «Αυτοκινητόδρομος Ιόνια Οδός από Αντίρριο μέχρι Ιωάννινα, ΠΑΘΕ Αθήνα (Α/Κ Μεταμόρφωσης) – Μαλιακός (Σκάρφεια) και Συνδετήριος κλάδος του ΠΑΘΕ Σχηματάρι Χαλκίδα»

Θέμα: Βελτίωση σήμανσης Ιόνιας Οδού σε σχέση με τουριστικούς προορισμούς (Ροδαυγή-Τζουμέρκα) και αναφορά προβλημάτων σε κόμβους και ημικόμβο Αμμοτόπου.

Σχετ.: Επιστολή σας με αρ.πρωτ. 12, 02.05.2017 και τα συνημμένα του.

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Αναφορικά με το αίτημα των δημοτών σας να προστεθεί στην πινακίδα εξόδου της Ιόνιας Οδού στον Α/Κ Αμμοτόπου ο προορισμός «Τζουμέρκα», σας ενημερώνουμε ότι γίνεται αποδεκτό καθώς δύναται να τοποθετηθεί επιπλέον προορισμός προς τα Τζουμέρκα, στον Α/Κ Αμμοτόπου επί του αυτοκινητοδρόμου, καθώς και μετά την έξοδο από τον αυτοκινητόδρομο, όπου και θα προστεθούν επιπλέον σημαντικοί προορισμοί.

Σχετικά με το αίτημά σας για την τοποθέτηση επί του αυτοκινητοδρόμου της Ιόνιας Οδού πινακίδων για χώρους τουριστικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος, η εταιρεία ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε. έχει συνδράμει για τη δημιουργία ιστοσελίδας (www.diazoma.gr), όπου ήδη προβάλλονται χώροι τουριστικού και αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Επίσης, η εταιρεία ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε. σε συνεργασία με τα αρμόδια Υπουργεία Πολιτισμού, Θρησκείας και Θρησκευμάτων και το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού θα εκπονήσει στο άμεσο μέλλον μελέτη τοποθέτησης πληροφοριακών πινακίδων με αναγραφή κατευθύνσεων για περιοχές μεγάλου τουριστικού ή αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, προκειμένου να τοποθετηθούν σε κατάλληλα σημεία στο Έργο Παραχώρησης.

Τέλος, το αίτημά σας για μετατροπή του Ημικόμβου Αμμοτόπου σε πλήρη κόμβο, δεν αποτελεί αντικείμενο της υφιστάμενης σύμβασης παραχώρησης.

Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση.

Με τιμή,
Για τη «ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.»

Στέλιος Πενθερουδάκης
Γενικός Διευθυντής

Κωνσταντίνος Φαϊδός
Τεχνικός Διευθυντής

Α. Νέας Ερυθραίας 19, 14671, Νέα Ερυθραία, Αθήνα
Τηλ... +30 210 3447300, Φαξ. +30 210 6178012

Σελίδα 1 από 1

ΑΝΤΛΗΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΤΑ ΛΑΓΚΑΔΙΑ

Καθυστερεί η υδροδότηση από τη ΔΕΗ του αντλητικού συγκροτήματος. Απαιτείται «άδεια χρήσης νερού» από την Περιφέρεια Ιωαννίνων. Όπως μας πληροφορήσαν από τη ΔΕΗ (κ. Καρίνος Ζώης) και από το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων (κ.κ. Κώστας Αλυμάρας και Γιάννης Κουτσούκης) με νόμο του 2017 η ΔΕΗ για να ηλεκτροδοτήσει το Αντλιοστάσιο θέλει «άδεια χρήσης νερού». Η Περιφέρεια για να εκδώσει τη σχετική άδεια θέλει να τοποθετηθούν στη δεξαμενή (Τζουμέρκα) 2 υδρομετρητές, πράγμα που έγινε στο τέλος Σεπτεμβρίου, όπως μας πληροφορήσε ο Δημοτικός Σύμβουλος και Υπεύθυνος Ύδρευσης κ. Κώστας Αλυμάρας. Αναμένομεν λοιπόν ...

ΔΡΟΜΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙ — ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ — ΦΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΠΑΓΙΔΕΣ

ΣΤΕΦΑΝΙ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ
ΜΕ ΤΟ ΑΚΑΛΥΠΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΠΡΟΣΤΕΘΕΙ ΠΛΕΓΜΑ

ΣΤΕΦΑΝΙ ΖΑΧΑΡΗ
ΜΕ ΤΟ ΑΚΑΛΥΠΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΣ ΣΤΟ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΑ ΛΑΓΚΑΔΙΑ — ΚΑΡΑΒΙΔΑ

Έγινε άρση κατάπτωσης στην Καραβίδα και τοπικός καθαρισμός της τάφρου.

Απαιτείται πλήρης καθαρισμός της τάφρου μήκους 100 μέτρων περίπου και κατασκευή σωληνωτού στο χαμηλότερο σημείο (θέση Κρασιά), διαφορετικά τα νερά θα καταστρέψουν και πάλι το οδόστρωμα.

Καθαρισμός τάφρου
από Νίκο Γεωργογιάννη
στις 22/07/2017

Φωτογραφία Χρήστου Αντωνίου

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΔΙΣΤΡΑΤΟ

Από την Περιφέρεια Ηπείρου εγκρίθηκε στις 4/9/2017 η κατασκευή σαρζανέτ και υπενδευμένης τάφρου στο Δίστρατο πλησίον οικίας Τζαμάκου.

Μέθοδος σαρζανέτ

ΥΑΠΕΝ — ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟ Νο. 18 ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ — ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΥ — ΦΤΕΡΗΣ

συνέχεια από τη σελίδα 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΑΠΕΝ / ΕΓΥΣχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας των Λεκανών Απορροής Ποταμών
του Υδατικού Διαμερίσματος Ηπείρου (GR05)

ΣΤΑΔΙΟ Ι - Α' ΦΑΣΗ

Έκθεση Αυτοψιών για τις Ειδικές Περιοχές εκτός ΖΥΔΚΠ

4.3 Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων - Βαθύκαμπος

Πραγματοποιήθηκε αυτοψία στην περιοχή Βαθύκαμπου. Όπως φαίνεται από την φωτογραφική τεκμηρίωση υπάρχει σοβαρό πρόβλημα διάβρωσης του πρανούς της οδού Βαθύκαμπου - Φτέρης, από τις πλημμυρικές παροχές του ποταμού Αράχθου.

Απαιτούνται έργα προστασίας του πρανούς.

Φωτ. 4: ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Η ΟΔΟΣ ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΥ - ΦΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΟΜΟ ΠΡΑΝΟΣ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΔΙΑΒΡΩΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΗΜΜΥΡΙΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ.

Εγκαίνιάστηκε η ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ

συνέχεια από τη σελίδα 1

βλεπε μόνο δύο Ανισ. κόμβους : ο 1^{ος} στην περιοχή Αγ. Δημητρίου και ο 2^{ος} στην περιοχή της Καμπής – Φιλιππιάδας. Μετά από αλληπάλληλες παρεμβάσεις του Μελετητή Γιώργου Αντωνίου έγινε τροποποίηση της μελέτης, και προστέθηκαν στη Σύμβαση δύο ακόμη κουτσουρεμένοι (αφού εξυπηρετούν μόνο τις κινήσεις προς και από Αντίρριο) ανισόπεδοι ημικόμβοι. Ένας στο Κομπότι στα όρια νομού ΑΡΤΑΣ – Αιτωλοακαρνανίας και ο δεύτερος έξω από τον Αμμότοπο. Αυτή η μεσοβέζικη σύνδεση μέσω ημικόμβων αποτελεί Ελληνική Πατέντα!! Πουθενά στην Ευρώπη αλλά και διεθνώς δεν γίνεται κάτι ανάλογο. Δεν είναι δυνατόν να βγαίνει κάποιος ερχόμενος από Αντίρριο, στο κόμβο Κομποτίου για μια Στάση στο ΜΕΝΙΔΙ και μετά να μην μπορεί να έχει πρόσβαση στην ΙΟΝΙΑ οδό για να συνεχίσει την πορεία του προς ΑΡΤΑ-ΓΙΑΝΝΕΝΑ, αλλά να είναι υποχρεωμένος ν' ακολουθήσει την παλιά Εθνική οδό προς ΑΡΤΑ.

Όπως απαράδεκτος και ανεπαρκής κρίνεται ο ημικόμβος στον Αμμότοπο που εξυπηρετεί μόνο τις κινήσεις προς και από Αντίρριο χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα να εξυπηρετούνται και οι κινήσεις προς και από Ιωάννινα. Έτσι οι χρήστες 60 και πλέον ορεινών χωριών του Ξηροβουνίου και Τζουμέρκων είναι υποχρεωμένοι να ταλαιπωρούνται κάνοντας χρήση του «κατσικόδρομου» Αμμοτόπου - Γοργόμυλου 10 περίπου χιλιομέτρων προκειμένου να έχουν πρόσβαση στην ΙΟΝΙΑ ΟΔΟ και μέσω αυτής προς και από ΙΩΑΝΝΙΝΑ!!!

Αλλά και αυτή η σύνδεση της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ στον ημικόμβο Αμμοτόπου για τις κινήσεις προς και από Αντίρριο σήμερα γίνεται υποχρεωτικά μέσα από τον οικιστικό ιστό του Αμμοτόπου, με ότι αυτό συνεπάγεται (ηχοατμοσφαιρική ρύπανση, πιθανότητα ατυχημάτων κλπ). Τουλάχιστον ο Αντ/ρχης κ. Β. Ψαθάς έκανε μια αρχή υπογράφοντας μια μικρή Σύμβαση με την εταιρεία ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ Α.Ε. για τη δημιουργία Τοπογρ. υποβάθρων που θα χρησιμοποιηθούν για τα μελέτη παράκαμψης 2,5km του Αμμοτόπου.

Για να είμαστε δίκαιοι πρέπει να σημειώσουμε ότι όταν έγινε η παράκαμψη ΑΡΤΑΣ δεν είχε ακόμη, ούτε καν προγραμματισθεί η κατασκευή της Γέφυρας Τζαρή που συνέδεσε όλα σχεδόν τα χωριά των Κεντρικών Τζουμέρκων με αυτά του Ξηροβουνίου και την Επαρχ. Οδό ΑΡΤΑΣ- ΡΟΔΑΥΓΗΣ –ΠΛΑΚΑΣ. Όλα αυτά τα χωριά μέχρι τότε εξυπηρετούντο από την Εθν. οδό ΑΡΤΑΣ- ΤΡΙΚΑΛΩΝ και στην συνέχεια

Οι Πρόεδροι των εταιρειών ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ Α.Ε. και ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ Α.Ε. κ. Γεώργιος Αντωνίου και κα Βάλια Αντωνίου με τον Υπουργό Υποδομών & Μεταφορών κ. Χρήστο Σπίρτζη

Οι κ.κ. Δημήτρης, Βάλια και Γεώργιος Αντωνίου (Μελετητές Ιόνιας Οδού) μαζί με τον Δήμαρχο Κεντρικών Τζουμέρκων κ.ο Μαρίνο Γαρνέλη

από τις επαρχιακές οδούς προς ΡΑΜΙΑ κλπ. Έτσι ο Ανισόπεδος Κόμβος Αγ. Δημητρίου ήταν κατεχοχόν επιβεβλημένος. Ένας κόμβος στη Γραμενίτσα, στη διασταύρωση της ΙΟΝΙΑΣ Οδού με την Επαρχιακή ΑΡΤΑΣ ΡΟΔΑΥΓΗΣ, θα ήταν η καλύτερη λύση για τόσο για τα χωριά του Ξηροβουνίου και των Τζουμέρκων όσο, πιθανόν, και για πολλά από τα χωριά του κάμπου της Άρτας, τα οποία δε θα χρειάζονταν να περνάνε μέσα από την πόλη. Όμως, στη θέση αυτή, φαίνεται ότι υπάρχει πρόβλημα από την Αρχαιολογία για τη σύνδεση του κόμβου με τα Ιωάννινα. Στη θέση αυτή της Γραμενί-

τσας, το μόνο που μπορεί να κατασκευαστεί είναι ένας ημικόμβος, παρόμοιος με αυτόν που υπάρχει στον Αμμότοπο. Επομένως, η μόνη ρεαλιστική λύση για τα χωριά μας είναι να μετατραπεί ο ημικόμβος του Αμμοτόπου σε κανονικό κόμβο, να προστεθεί δηλαδή είσοδος και έξοδος με τα Ιωάννινα και ταυτόχρονα να κατασκευαστεί ο περιφερειακός δρόμος έξω από το χωριό που θα συνδέει την ΙΟΝΙΑ Οδό με την επαρχιακή Άρτας Ροδαυγής.

Αν λάβουμε ως πραγματοποιήσιμες τις δηλώσεις του αρμόδιου Υπουργού Υποδομών Μεταφορών ότι μέχρι τον Αύγουστο 2018 όλα τα διόδια θα γίνουν ηλεκτρονικά, δεν θα είναι πρόβλημα για τον παραχωρησιούχο η συμπλήρωση του ημικόμβου Αμμοτόπου σε πλήρη (κατασκευαστικά είναι εφικτός χωρίς πρόσθετη γέφυρα), αφού τα διόδια ως ψηφιακά θα είναι και αναλογικά (χρέωση ανάλογη με το διανυόμενο μήκος)

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι κινήσεις στον κόμβο Αμμοτόπου προς και από Ιωάννινα (Νοσοκομεία, Παν/μια κλπ) είναι οι πλέον αναγκαίες για τα χωριά Ξηροβουνίου και Τζουμέρκων αφού οι άλλες δύο προς και από ΑΝΤΙΡΡΙΟ μπορούν να εξυπηρετηθούν και από τον πλήρη ανισόπεδο κόμβο ΑΡΤΑΣ (στον Αγ. Δημήτριο).

Πρόταση του « Αράχθου» είναι όλοι μαζί οι αρμόδιοι φορείς του νομού ΑΡΤΑΣ όπως

- Υπουργοί & Βουλευτές του νομού μας
- Αντ/ρχης ΑΡΤΑΣ
- Δήμοι ΑΡΤΑΣ & Κεντρ. Τζουμέρκων
- Πολιτιστικοί Σύλλογοι κλπ

να ζητήσουν (ακόμη και να απαιτήσουν) από την Πολιτεία (Υπουργείο υποδομών, Περ. Ηπείρου κλπ) τη συμπλήρωση των έργων συνδέσεων της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ (πλήρεις ανισ. κόμβοι, παρακάμψεις κλπ) αφού έρθει σε συμφωνία με την Κατασκευαστική εταιρεία ΤΕΡΝΑ Α.Ε. πριν αυτή απομακρύνει από την περιοχή μας τα εργοτάξια και συνεργεία της.

Οι μελετητικές εταιρείες του συντοπίτη μας Γιώργου Αντωνίου: ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ Α.Ε. & ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ Α.Ε., που συμμετείχαν στις μελέτες της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ είναι στη διάθεση κάθε αρμόδιου για την υλοποίηση των παραπάνω έργων.

Τεχνική Επιμέλεια
Χρήστος Αντωνίου
Εργ. Δημ. Έργων

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ — ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Έγινε πρόχειρη αποκατάσταση βατότητας του Περιφερειακού Δρόμου της πλατείας και του Πολιτιστικού Κέντρου με αμμοχάλικο από το ποτάμι. Αλλά αυτό δεν φτάνει !

Απαιτούνται και άλλες εργασίες για πλήρη αποκατάσταση της βατότητας του δρόμου, όπως βελτίωση κλίσεων, τσιμεντοστρώσεις, σωληνωτά κλπ.

Ο περιφερειακός Δρόμος της πλατείας έως τα Δημαίικα

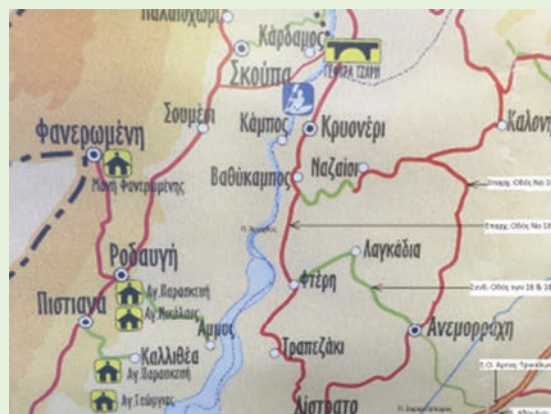
Ο χειριστής του μηχανήματος Νίκος Γεωργιογιάννης επί τω έργω.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ — ΚΕΝΤΡΙΚΟ (ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ — ΛΑΓΚΑΔΙΑ — ΦΤΕΡΗ)

Δεν έχει παρθεί ακόμα η απόφαση ανάθεσης της μελέτης του δρόμου Ανεμορράχης – Κεντρικού αφού εκκρεμεί η αναμόρφωση του προϋπολογισμού και του Τεχνικού Προγράμματος του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων.

Προτείνουμε να ενταχθεί ο δρόμος στο Πρόγραμμα Αγροτική Ανάπτυξη 2014 – 2020 για το έργο «ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗΣ – ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ»

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης έκανε πρόσκληση για υποβολή προτάσεων στο πλαίσιο του Προγράμματος «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ 2014 – 2020» Άξονας 3 ΚΩΔ. ΜΕΤΡΟΥ : 04 «Επενδύσεις σε υλικά στοιχεία του ενεργητικού (άρθρου 17)» ΥΠΟΜΕΤΡΟ 4.3 «Στήριξη για επενδύσεις σε υποδομές που σχετίζονται με την ανάπτυξη, τον εκσυγχρονισμό ή την προσαρμογή της γεωργίας και της δασοπονίας» ΔΡΑΣΗ 4.3.4 : «Βελτίωση της πρόσβασης σε γεωργική γη και κτηνοτροφικές εκμεταλεύσεις »

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ
697 675 68 26

TAXI

ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
697 481 76 06

Eco Lift
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ & ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

Ροδού 158 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - Τηλ.: 2105065777 - Κιν.: 6947585604
www.ecolift.gr, info@ecolift.gr

ΑΔΕΙΕΣ - ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΑ

Θοδωρής Σπύρου
Πολιτικός Μηχανικός
Πτυχ. Πολυτεχνείου Πατρών

κιν.: 6942 650996
e-mail: thodorisspirou@hotmail.com

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 2 Ιουλίου 2017 στον Ιερό Ναό Υπαπαντής στο Κομμένο της Κέρκυρας, έγινε ο γάμος του Δημήτρη Γ. Αντωνίου και της Αρετής Ρέβη, κουμπάρες η Μαίρη Μήτσου και η Σόνια Ανδριανού. Στη συνέχεια ακολούθησε πλουσιοπάροχη δεξίωση στο Κτήμα του Λαού στην παλιά πόλη της Κέρκυρας παρουσία πλήθους συγγενών, φίλων και αρκετών χωριανών!

Το Σάββατο 15 Ιουλίου 2017 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Πέτα της Άρτας έγινε ο γάμος του Κώστα Α. Μπαλαούρα και της Ειρήνης Βεζυροπούλου, κουμπάρος ο Παναγώτης Αρφάνης. Στη συνέχεια ακολούθησε γλέντι στο κοσμικό κέντρο "ΞΑ-

ΓΝΑΝΤΟ" στο Κλειστό της Άρτας ως τις πρώτες ώρες του ξημερώματος συνοδεία πολυμελούς παραδοσιακής ορχήστρας!

Την Κυριακή 3 Σεπτέμβρη 2017 στον Ιερό Ναό Αγίας Θεοδώρας της Άρτας έγινε ο γάμος του Δημήτρη Ε. Κρίκα και της Ανθής Μακρή, κουμπάρος ο Θεόδωρος Ναζίρης.

Μετά το πέρας του γάμου ακολούθησε η βάπτισμα της κόρης τους. Το όνομα της νεοφώτιστης Ελευθερία! Στη συνέχεια ακολούθησε γεύμα και χορός στο Κέντρο "Πολιτεία", στο Ιμαρέτ Άρτας, παρουσία συγγενών και φίλων.

Ο Άραχθος σας εύχεται πάντα να έχετε υγεία και χαρές στη ζωή σας.
Να ζήσετε!

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 26/06/2017 απεβίωσε η Ευαγγελή Κ. Βόβλα σε ηλικία 79 ετών. Κηδεύτηκε στις 28/06/2017 στο Νεκροταφείο στο Τραπεζάκι Διστράτου.

• Στις 7/07/2017 απεβίωσε στην Άρτα η Σοφία Δ. Αναστασοπούλου σε ηλικία 94 ετών. Κηδεύτηκε στις 09/07/2017 στο Νεκροταφείο στα Λαγκάδια Κεντρικού. Η Σοφία Αναστασοπούλου ήταν κι αυτή ο στυλοβάτης της οικογένειας του αείμνηστου Δημήτρη Αναστασίου.

• Στις 24/07/2017 απεβίωσε αιφνίδια στην Αθήνα η Λαμπρινή Π. Μπαλαούρα σε ηλικία μόλις 54 ετών. Κηδεύτηκε στις 27/7/2017 στο Δημοτικό Κοιμητήριο Ηλιούπολης παρουσία συγγενών και φίλων.

• Στις 19/08/2017 απεβίωσε στην Άρτα ο Βασίλης Κ. Μπαλαούρας σε ηλικία 77 ετών. Κηδεύτηκε στις 20/08/2017 στο Νεκροταφείο Αγίου Νικολάου Ροδαυγής.

• Στις 14/09/2017 απεβίωσε στην Άρτα ο Χρήστος Ν. Καλιακάτσος σε ηλικία 74 ετών. Κηδεύτηκε στις 16/09/2017 στο Νεκροταφείο Αγίας

Ελεούσας της Άρτας. Ο Χρήστος Καλιακάτσος ήταν και αυτός ο στυλοβάτης της οικογένειας του αείμνηστου Ν. Καλιακάτσου.

• Στις 8/09/2017 απεβίωσε στην Άρτα ο Χρήστος Γεωργάκης σε ηλικία 85 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στις 09/09/2017 στην Αγία Φανερωμένη στο Τραπεζάκι Διστράτου. Ο μπάρμπα-Τάκης, ο δάσκαλος, ήταν ιδιαίτερα αγαπητός σε όλους όσους τον είχαν γνωρίσει λιγότερο ή περισσότερο. Το ήθος του ήταν λαμπρό και είναι αυτό που τον χάραξε στις καρδιές όλων και θα τον θυμούνται για πάντα με τις καλύτερες διηγήσεις.

• Στις 29/09/2017 απεβίωσε στην Αθήνα ο Σωτήρης Σφήκας σε ηλικία 85 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στην Αγία Φανερωμένη στο Τραπεζάκι Διστράτου.

• Στις 29/09/2017 απεβίωσε στον Βαθύκαμπο ο Κώστας Ψυχογιός σε ηλικία 93 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Νεκροταφείο Κρυονερίου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 15/07/2017 στον Ιερό Ναό Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Κρυονέρι Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τον ένα χρόνο από τον θάνατο της αείμνηστης Ελένης Χρ. Χολέβα.
- Στις 23/07/2017 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου των Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τον ένα χρόνο από το θάνατο του αείμνηστου Αποστόλη Ζαχαρή.
- Στις 29/07/2017 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στους Ναζαίους Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τους 6 μήνες από το θάνατο της αείμνηστης Αντωνίας Καλιακάτσου και της αείμνηστης Ευαγγελής Κωνσταντάκη.
- Στις 30/07/2017 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στη Φτέρη Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τον ένα χρόνο από τον θάνατο της αείμνηστης Ευτυχίας Μιχαλοπούλου.
- Στις 30/07/2017 στον Ιερό Ναό Αγίας Φανερωμένης στο Τραπεζάκι Διστράτου τελέστηκε Μνημόσυνο 40 ημερών της αείμνηστης Ευαγγελής Κ. Βόβλα.
- Στις 12/08/2017 στον Ιερό Ναό Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Κρυονέρι Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τα 7 χρόνια του αείμνηστου Γιάννη Καλιακάτσου και για τα 3,5 χρόνια της αείμνηστης Θεοδώρας Γ. Καλιακάτσου Λαμπροβασίλη.
- Στις 12/08/2017 στον Ιερό Ναό Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Κρυονέρι Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τους 6 μήνες της αείμνηστης Κατίνας Κυριαζή. Μητέρα της Ελένης Θεοδώρου.
- Στις 26/08/2017 στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία στα Λαγκάδια Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τα 3 χρόνια του αείμνηστου Γιάννη Τατσή.
- Στις 03/09/2017 στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων στον Βαθύκαμπο Κεντρικού τελέστηκε Μνημόσυνο για τον ένα χρόνο της αείμνηστης Γιαννούλας Ι. Κίτσου. Το τραπέζι για καφέ και φαγητό έγινε στην ταβέρνα Ζεύκι του Κώστα Βασιλείου.

ΣΤΑΘΕΡΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

του Αντώνη Μάνου

Συγκεκριμένα η γραμμή ξεκινάει από την κάτω Καλεντίνη-Δίστρατο-Τραπεζάκι-Φτέρη-Μηλιά-Ναζαίους και επιστροφή, Σκούπα-Σουμέσι-Ροδαυγή-Άρτα. Εδώ υποφέρουν οι επιβάτες για μια στάση λεωφορείου στη θέση Μηλιά. Ο χειμώνας έρχεται, τα τρόχαλα του επαρχιακού δρόμου Νο 20 δεν λείπουν ποτέ. Τη λύση την περιμένουμε από τον Αντιπεριφερειάρχη Άρτας και φυσικά τη μεγάλη ανηφόρα και τη μεγάλη στροφή στην αρχή της Μηλιάς.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

του Αντώνη Μάνου

Έχουμε δύο Δημοτικά σχολεία που παραμένουν κλειστά: είναι το σχολείο του Βαθυκάμπου και το σχολείο των Ναζαίων. Αυτά τα σχολεία προσφέρονται κάποτε για να ανοίξουν έστω και με δύο παιδιά, που μεγαλώνουν τώρα στο χωριό μας. Το παράδειγμα μας δίδαξε ένα παιδάκι στο Βαθύκαμπο που τελείωσε το Δημοτικό στο διπλανό χωριό μας τη Ράμια και τώρα πηγαίνει Γυμνάσιο στην Άγναντα . Το παιδάκι έρχεται και το παίρνει ταξί από το σπίτι του και το φέρνει το απόγευμα πίσω.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΕΛΕΝΗ ΣΥΖΥΓΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	20,00 €
2	ΜΠΙΛΙΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ	20,00 €
3	ΡΑΧΙΩΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ & ΣΟΦΙΑ	20,00 €
4	ΒΟΒΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	10,00 €
	ΣΥΝΟΛΟ	70,00 €
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ		
A/A		ΠΟΣΟ
1	ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΕΛΕΝΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗ ΛΑΜΠΡΑΚΗ	30,00 €
2	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ ΠΑΠΑΒΑΓΓΕΛΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΠΑΠΑΒΑΓΓΕΛΗ	30,00 €
	ΣΥΝΟΛΟ	60,00 €
ΧΟΡΗΓΙΕΣ		
A/A		ΠΟΣΟ
1	ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΦΥΛΛΟ 198	1.000,00 €
	ΣΥΝΟΛΟ	1.000,00 €

ΔΩΡΕΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΤΕΡΗΣ

A/A		ΠΟΣΟ
1	ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ	20,00 €
2	ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	200,00 €
3	ΕΛΕΝΗ ΖΩΗ	30,00 €
	ΣΥΝΟΛΟ	250,00 €

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς: 5077-034530-131
IBAN: GR 85 0172 0770 0050 7703 4530 131

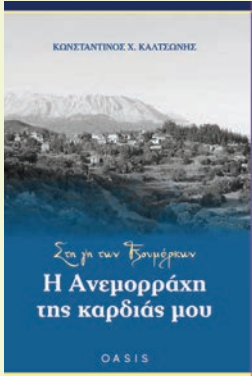

Θοδωρής Χρ. Σπύρου
Τ. 6942 650996
info@artagoal.gr

εκοράρει στην ενημέρωση...
και εας Σιαφηρίζει!!!

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Κωνσταντίνος Καλτσώνης Η Ανεμορράχη της καρδιάς μου

Στη γη των Τζουμέρκων “ η Ανεμορράχη της καρδιάς μου”. Είναι ένα βιβλίο γραμμένο από τον Κωνσταντίνο Καλτσώνη, έναν άνθρωπο που δεν ήταν συγγραφέας, αγαπούσε όμως πολύ τον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε και γι αυτό προσπάθησε όσα πιο απλά και κατανοητά μπορούσε να αποτυπώσει τις αναμνήσεις του σε αυτό του το πόνημα ως παρακαταθήκη στην οικογένειά του.

Το βιβλίο αυτό, εκτός από βιωματικά στοιχεία του συγγραφέα, περιέχει επίσης ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία από βιβλιογραφία που αναφέρεται στην περιοχή των Τζουμέρκων. Αρχίζει με την ιστορική αναδρομή της περιοχής καθώς και το ιδιοκτησιακό καθεστώς (αγορά του χωριού από τους Τούρκους), συνεχίζει με τη συγκρότηση του χωριού καθώς και τα ήθη, έθιμα και τις δραστηριότητες των κατοίκων, για να καταλήξει στα παιχνίδια της εποχής που μεγάλωνε ο συγγραφέας. Τέλος αναφέρονται αρκετές εκφράσεις και ιδιωματοισμοί από την ντοπιολαλιά της περιοχής.

Η εικόνα που ολοκληρώθηκε με το παρόν πόνημα ελπίζω να συγκινήσει

και εσένα φίλε αναγνώστη που είτε αναζητάς τις καταβολές σου ως Ηπειρώτης, είτε είσαι απλά θαύμαστής της

Ανεμορράχης των Τζουμέρκων!!

Ο Κωνσταντίνος Καλτσώνης γεννήθηκε στις 24-4-1943 στην Ανεμορράχη Άρτας. Κατάγεται από αγροτική οικογένεια. Τελείωσε το Δημοτικό σχολείο Ανεμορράχης το 1955. Μετά από εισαγωγικές εξετάσεις φοίτησε στο 1^ο 6/ταξιο Γυμνάσιο Αρρένων Άρτας μέχρι και την Πέμπτη (εβδόμη) τάξη. Στην έκτη (ογδόη) φοίτησε στο Γυμνάσιο Φιλιππιάδας Πρεβέζης, από το οποίο και αποφοίτησε τον Ιούνιο του 1961. Κατόπιν εισαγωγικών εξετάσεων πέρασε στη Σχολή Υπενοματαρχών της Χωροφυλακής το 1961. Φοίτησε για 2 χρόνια από το 1963 έως το 1965 στην Ανώτατη σχολή

Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών από όπου διέκοψε τις σπουδές του λόγω μεταθέσεως του στην Κρήτη. Το 1968 εισήχθη με εξετάσεις στη Σχολή Αξιωματικών Χωροφυλακής. Αποφοίτησε το 1970 με το βαθμό του Ανθυπομοιράρχου. Μέχρι το 1988 που αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντή υπηρέτησε σε πολλές μάχιμες και επιτελικές θέσεις σε όλη την Ελληνική επικράτεια. Επίσης είναι πτυχιούχος του Νομικού τμήματος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών από το 1976 και ερασιτέχνης πιλότος από το 1979.

Μετά την αποστρατεία του εργάστηκε ως υπεύθυνος ασφαλείας στις εφημερίδες «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» και «ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» καθώς και ως ασφαλιστικός σύμβουλος στην εταιρία INTERAMERICAN.

Το 1973 παντρεύτηκε την Ευμορφία Χατζηγιάννου με καταγωγή από τη Μυτιλήνη και απέκτησε μαζί της τρία παιδιά την Κατερίνα, το Χρήστο και την Ελένη.

Απεβίωσε στις 17-4-2009 σε ηλικία 66 ετών.

Θετική η απήχηση της διαμαρτυρίας μας για τη σύνδεση με την Ιόνια οδό

συνέχεια από τη σελίδα 1

στικό Σύλλογο Κρουονερίου . Η διαμαρτυρία αυτή αφορούσε τη σύνδεση της Ιόνιας οδού με το χωριό μας και κατ’ επέκταση μ’ ένα μεγάλο κομμάτι της περιοχής των κεντρικών Τζουμέρκων. Είναι πάνω από 20 χωριά, τα οποία δεν εξυπηρετούνται επαρκώς με την υφιστάμενη σύνδεση. Είναι χαρακτηριστικό ότι, για να πάει κάποιος στα Γιάννενα ή στην Εγνατία, πρέπει να φτάσει πρώτα στο Γοργόμυλο για να αναζητήσει από εκεί την είσοδο στην Ιόνια οδό. Στην ουσία, μας έλεγαν οι κάτοικοι της περιοχής μας, ελάχιστα μειώθηκε ο χρόνος για να φτάσει κάποιος στα Γιάννενα.

Εκτός, όμως, από το χρόνο που χρειάζεται κάποιος για να φτάσει στον προορισμό του, το πρόβλημα γίνεται οξύτερο, αν πρέπει να καθοδηγήσεις κάποιον επισκέπτη που έρχεται από την Εγνατία να φτάσει ως τα Τζουμέρκα χρησιμοποιώντας την Ιόνια οδό. Με την υφιστάμενη κατάσταση των δρόμων, ειδικά στην περιοχή του Αμμότοπου, αυτό μοιάζει με πραγματικό άθλο. Η κατασκευή περιφερειακού δρόμου που θα περνάει έξω από τον Αμμότοπο είναι «εκ των ων ουκ άνευ», προκειμένου να ανακουφίσει κάπως την κατάσταση. Δε θα λύσει όμως οριστικά το πρόβλημα της σύνδεσης της περιοχής μας με την Ιόνια οδό.

Να θυμίσουμε για την ιστορία, ότι τόσο από την εφημερίδα μας όσο κι από άλλους φορείς της περιοχής μας, είχε τεθεί στο παρελθόν το αίτημα κατασκευής κανονικού κόμβου στον Αμμότοπο. Από τη στιγμή που δεν επιλέχτηκε αυτή η λύση και προτιμήθηκε (γιατί άραγε;) να

γίνει ο κόμβος στο Γοργόμυλο, τότε έπρεπε να γίνει μια καθαρή έξοδος για τα Τζουμέρκα στην περιοχή της Γραμενίτσας , όπως αναφέραμε και στην διαμαρτυρία την οποία δημοσιεύσαμε. Ένας κόμβος στη Γραμενίτσα, δε θα βόλευε μόνο τα Τζουμέρκα, αλλά και τα περισσότερα από τα χωριά του κάμπου της Άρτας, τα οποία χρειάζονται τώρα να διασχίσουν όλο τον περιφερειακό δρόμο της πόλης με τα φανάρια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την κυκλοφορία και την ταλαιπωρία των πολιτών.

Φυσικά και δεν είχαμε καμιά αντίδραση και καμιά απάντηση από κανέναν από τους φορείς στους οποίους απευθυνόταν η επιστολή διαμαρτυρίας μας, δηλαδή τον Περιφερειάρχη Ηπείρου, τον Αντιπεριφερειάρχη Άρτας, Υπουργούς και βουλευτές του νομού μας, Δημάρχους της περιοχής μας.

Να ελπίζουμε ότι στο μέλλον θα συγκινηθεί κάποιος;μεγάλο κομμάτι της περιοχής των κεντρικών Τζουμέρκων. Είναι πάνω από 20 χωριά, τα οποία δεν εξυπηρετούνται επαρκώς με την υφιστάμενη σύνδεση. Είναι χαρακτηριστικό ότι, για να πάει κάποιος στα Γιάννενα ή στην Εγνατία, πρέπει να φτάσει πρώτα στο Γοργόμυλο για να αναζητήσει από εκεί την είσοδο στην Ιόνια οδό. Στην ουσία, μας έλεγαν οι κάτοικοι της περιοχής μας, ελάχιστα μειώθηκε ο χρόνος για να φτάσει κάποιος στα Γιάννενα.

Εκτός, όμως, από το χρόνο που χρειάζεται κάποιος για να φτάσει στον προορισμό του, το πρόβλημα γίνεται οξύτερο, αν πρέπει να καθοδηγήσεις κάποιον επισκέπτη που έρχεται από την Εγνατία να φτάσει ως τα Τζουμέρκα χρησιμοποιώντας

την Ιόνια οδό. Με την υφιστάμενη κατάσταση των δρόμων, ειδικά στην περιοχή του Αμμότοπου, αυτό μοιάζει με πραγματικό άθλο. Η κατασκευή περιφερειακού δρόμου που θα περνάει έξω από τον Αμμότοπο είναι «εκ των ων ουκ άνευ», προκειμένου να ανακουφίσει κάπως την κατάσταση. Δε θα λύσει όμως οριστικά το πρόβλημα της σύνδεσης της περιοχής μας με την Ιόνια οδό.

Να θυμίσουμε για την ιστορία, ότι τόσο από την εφημερίδα μας όσο κι από άλλους φορείς της περιοχής μας, είχε τεθεί στο παρελθόν το αίτημα κατασκευής κανονικού κόμβου στον Αμμότοπο. Από τη στιγμή που δεν επιλέχτηκε αυτή η λύση και προτιμήθηκε (γιατί άραγε;) να γίνει ο κόμβος στο Γοργόμυλο, τότε έπρεπε να γίνει μια καθαρή έξοδος για τα Τζουμέρκα στην περιοχή της Γραμενίτσας , όπως αναφέραμε και στην διαμαρτυρία την οποία δημοσιεύσαμε. Ένας κόμβος στη Γραμενίτσα, δε θα βόλευε μόνο τα Τζουμέρκα, αλλά και τα περισσότερα από τα χωριά του κάμπου της Άρτας, τα οποία χρειάζονται τώρα να διασχίσουν όλο τον περιφερειακό δρόμο της πόλης με τα φανάρια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την κυκλοφορία και την ταλαιπωρία των πολιτών.

Φυσικά και δεν είχαμε καμιά αντίδραση και καμιά απάντηση από κανέναν από τους φορείς στους οποίους απευθυνόταν η επιστολή διαμαρτυρίας μας, δηλαδή τον Περιφερειάρχη Ηπείρου, τον Αντιπεριφερειάρχη Άρτας, Υπουργούς και βουλευτές του νομού μας, Δημάρχους της περιοχής μας.

Να ελπίζουμε ότι στο μέλλον θα συγκινηθεί κάποιος;

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

Οι μεσημεριανές μπύρες του Αυγούστου

Αν δεν ήμουνα ήδη εκεί, κατά τις δωδεκάμισι με μία χτυπούσε το τηλέφωνο. Στην άλλη άκρη της γραμμής ήταν κάποιος φίλος, όχι κατ' ανάγκη ο ίδιος κάθε φορά.

- Τι θα γίνει, δε θα πιούμε καμιά μπύρα σήμερα;
- Είπα, σήμερα, να πάω νωρίς για μπάνιο στο ποτάμι...
- Νωρίς είναι ακόμα, έλα τώρα να πιούμε μια μπύρα και πάμε μετά για μπάνιο.
- Έτσι είπαμε και χτες, αλλά μας πήρε απόγευμα...
- Έλα, δε θα πιούμε πολλές σήμερα. Σου το υπόσχομαι...

Το 'ξερα ότι, στο τέλος, δε θα τηρούσαμε αυτή την υπόσχεση, μα έκανα πώς το πίστευα.

Μεσημέρι Αυγούστου στο χωριό. Ο ήλιος πύρωνε με ορμή τα πάντα και το θερμόμετρο, συχνά ακουμπούσε τους σαράντα βαθμούς. Δυο τρεις μέρες, ίσως και να τους ξεπέρασε. Η ζέστη δύσκολα παλευόταν, παρά το γεγονός ότι, κάτω από τη σκιά που καθόμασταν, δεν πέρναγε ούτε μια ηλιαχτίδα. Η κοπέλα που μας σέρβιρε, έκανε ό,τι μπορούσε για να δροσιστούμε. Με κάθε νέα παραγγελία, έφερνε στο τραπέζι φρέσκα, παγωμένα ποτήρια. Παρότι το μεσημέρι προχωρούσε, κανένας δεν έλεγε να κάνει πρώτος την αρχή και να φύγει. Πού και πού ερχόταν κανένας καινούργιος και προσθέτονταν στην παρέα. Μια παρέα που ξεκίναγε συνήθως από πεντέξι και κατάληγε σε καμιά δεκαπενταριά άτομα. Κι όχι μόνο άντρες, όπως θα φανταζόταν κανείς για τα (άλλα) χωριά. Οι μισές περίπου ήταν γυναίκες. Και γυναίκες που πίνανε, δεν κάθονταν μόνο για να συμπληρώσουν την παρέα.

Αυτές, οι μεσημεριανές συγκεντρώσεις, έχουν τη φρεσκάδα του αυθόρμητου και μια χαλαρότητα που φτάνει ως την ανεμελιά της νιότης μας. Πώς τα παρατάγαμε όλα και τρέχαμε όταν ήμασταν πιτσιρικάδες, μόλις εμφανιζόταν κάποιος με μια μπάλα; Ένα τέτοιο πράγμα συμβαίνει κι εδώ. Μόλις πέσει το τηλεφώνημα, όλοι μαζευόμαστε.

Τούτες οι μαζώξεις διαφέρουν αρκετά από τις βραδινές εξόδους. Τα βράδια, η έξοδος είναι πιο σφικτή, πιο μετρημένη. Θα βγεις, συνήθως με παρέα, πιο «ντυμένος» και θα κάτσεις στην καρέκλα σου, δίχως ν' απλωθείς στο τραπέζι. Αν φας, το φαγητό θα σερβιριστεί σε ξεχωριστό πιάτο. Δύσκολο να κάνεις «παπάρα» στην κοινή ντοματοσαλάτα, ούτε θα σκουπίσεις με ψωμί την πιατέλα με τα φρεσκοτηγανισμένα αυγά «μάτια». Το μεσημέρι ο κώδικας είναι πιο απλός και πιο λιτός. Θυμίζει λίγο την απλότητα που είχαν τα καφενεία του χωριού μας σε περασμένες δεκαετίες. Τότε που οι ξένοι επισκέπτες -όπως κι ο μεζές που συνόδευε το ρακί- ήταν ελάχιστοι, μα κάθε κέρασμα, κάθε «γύρα τα τσίπουρα», είχε σαν αποδέκτη όλους τους θαμώνες του καφενείου, ανεξάρτητα από παρέα στην οποία καθόταν ο καθένας.

Σε τούτες, λοιπόν, τις μεσημεριανές συνενυρέσεις του Αυγούστου, σπάνια συζητάμε τα πολιτικά, ή άλλου είδους προβλήματα. Αυτά είναι, συνήθως, βραδινές κουβέντες. Τα μεσημέρια κυριαρχούν οι κουβέντες για το χωριό. Αυτό το χωριό που έχουμε στο μυαλό και την καρδιά μας, όχι κατ' ανάγκη αυτό που βλέπουμε στην πραγματικότητα. Το έναυσμα μπορεί να πιαστεί απ' οποιαδήποτε αφορμή:

- Σήμερα είχαμε πάει «στ' Αμπέλια» για να δούμε από πού μπορεί να περάσει ο δρόμος.... Είχα πολλά χρόνια να πάω μέχρι εκεί. Ρε συ, τι ζούγκλα έγινε εκεί μέσα! Δεν μπορείς να περάσεις με τίποτα! Πάνε οι πεζούλες, δε φαίνονται σχεδόν καθόλου. Και κείνο το δέντρο που είχε κισσό και κυνηγάγαμε τα κοτσύφια, όταν ήμασταν πιτσιρικάδες, ούτε πού μπόρεσα να το ξεχωρίσω. Χρειάστηκε να μου το δείξουν

Η κουβέντα πάει από το ένα στο άλλο και τα ξαναθυμόμαστε όλα με λεπτομέρειες. Είναι γιατί τότε, η συναισθηματική μας ακίδα ήταν οξεία και παρθένα κι ό,τι χαραζόταν στη μνήμη, αποτυπωνόταν ανεξίτηλα μέσα μας. Τότε που δεν ήταν τόσο εύκολο να είσαι παιδί. Ειδικά, όταν ερχόταν ο καιρός του σχολείου, ήταν σκέτη απελπισία. Το ξύλο και οι ταπεινώσεις στο σχολείο ήταν καθημερινά συμβάντα. Άλλο που τα θυμόμαστε και γελάμε σήμερα, γιατί τα 'χουμε «δικαιολογήσει» μέσα μας, όπως και τους αείμνηστους δασκάλους μας.

Εδώ, λοιπόν, θα θυμηθούμε για μια ακόμα φορά το περιστατικό με το Γιώργο, που ο δάσκαλος (σε μια αταξία του) τον έβαλε όρθιο στην πόρτα να τον φτύσουμε όλοι, με πρώτη και καλύτερη την αδερφή του, επιτηρώντας μάλιστα ο ίδιος τη διαδικασία, για να μην τον λυπηθούμε και τον φτύσουμε λιγότερο. Την κοπέλα (δεν ήταν μόνο μία) που τη σήκωσε από τ' αυτιά όρθια στον πίνακα κι αυτή από

καμιά τέτοια εμπειρία, αλλά κάθονται κι ακούνε (ίσως και να ξανακούνε) μ' ευχαρίστηση, χωρίς να βαριούνται. Είναι που, όσα λέμε, ακόμα και τα «άσχημα» του σχολείου, τα λέμε μ' έναν αυτοσαρκασμό γεμάτο χιούμορ και νοσταλγία. Μακριά από κάθε ψυχική κακομοιριά που σε καθλώνει κι από κάθε διδακτισμό προς τους νεώτερους «να, βλέπετε αυτά τραβάγαμε εμείς, όχι σαν κι εσάς που τα είχατε όλα εύκολα...». Γιατί εμείς, της παλιότερης γενιάς, μπορεί να είχαμε στερημένα παιδικά χρόνια, αλλά στη νεότητά μας διανύσαμε πολύ πιο εύκολο και ξεκούραστο δρόμο από αυτόν που διανύουν οι σημερινοί νέοι.

Άλλωστε, αυτά που λέμε, τα 'χουμε πει κι άλλες φορές μεταξύ μας. Έχουν λειανθεί τελείως όλες οι γωνίες που μπορεί ν' αγκύλωναν την ψυχή μας. Έχουν γίνει όπως τα χαλίκια στον Άραχθο. Στρογγύλεψαν και κυλάνε εύκολα κι αβίαστα, με το πρώτο νερό που θα τα σπρώξει. Δεν έμειναν μας απωθημένα απ' το παρελθόν. Κι, αν κάτι έμεινε που το ανακαλύπτουμε τώρα, το λέμε εκεί στην παρέα, πάνω στις μπύρες και ξεθυμαίνει η όποια αψάδα του μπορούσε να τσιγκλίσει την ψυχή μας.

«Ξέρετε, τι ανακάλυψα», τους είπα ένα μεσημέρι. «Δεν μπορώ να φορέσω σκισμένο τζιν παντελόνι. Μπορεί να φταίει κι ο συντηρητισμός μου, αλλά, ενώ κυκλοφορώ άνετα με βερμούδες, σκισμένο τζιν δεν έχω βάλει ακόμα. Το εξηγώ λοιπόν ως εξής: Όταν ήμασταν μικροί, τα παντελόνια που μας αγόραζαν ήταν ένα δυο το χρόνο. Το ένα από αυτά που το είχαμε για πιο «καλό», λόγω έλλειψης, το φοράγαμε κάποιες φορές κι αυτό. Μ' αυτά τα ρούχα παίζαμε και πού να φτουρήσουν. Ένα από τα παιχνίδια μας ήταν οι τσουλήθρες στις κατηφόρες, ειδικά στους γκρεμούς που είχε «αμελίστρες». Όμως αυτά τα χαλίκια έσκιζαν τα παντελόνια, ειδικά πίσω στον κώλο και στα γόνατα. Η μάνα μου αναγκαστικά τα μπάλωνε. Τα μπαλώματα εκείνης της εποχής δεν ήταν όπως τα σημερινά μανταρίσματα που κάνουν οι μοδίστρες. Φαινόταν καθαρά το μπάλωμα. (Άλλωστε και πού να βρεθεί, ακριβώς, το ίδιο ύφασμα). Μου φαινόταν μεγάλη ντροπή να κυκλοφορώ, ειδικά στις γιορτές, με μπαλωμένο παντελόνι, παρότι δεν ήμουνα ο μόνος παθών που κυκλοφορούσε έτσι. Καμιά φορά έδεναν κανένα πουλόβερ στη μέση για να κρύβω το μπάλωμα, αλλά και πάλι αυτό όλο και κάπου θα φαινόταν. Προτιμούσα να είναι σκισμένο παρά μπαλωμένο. Η μάνα μου, όμως, το σκίσιμο το θεωρούσε μεγάλη ντροπή, γιατί (κατά τη γνώμη της) αυτό φανέρωνε έλλειψη νοικοκυροσύνης, για τούτο και τα μπάλωνε. Πού να ήξερε ότι θα ερχόταν μια εποχή που το σχίσιμο θα ήταν της μόδας! Αλλά φαίνεται ότι μου 'μεινε απωθημένο από τότε και δεν φοράω σκισμένο παντελόνι...»

- Μαρία, πιάσε δυο μπύρες ακόμα, τελευταίες, πρέπει να φύγουμε, κοντεύει απόγευμα....

- Αυτό το είπατε και πριν, αλλά δε βλέπω να φεύγετε....

Στις μεσημεριανές παρέες του Αυγούστου οι γυναίκες συμμετέχουν ισότιμα, όχι μόνο στην παρέα, αλλά και στις μπύρες

για να καταλάβω ποιο ήταν....

- Θυμάσαι σ' αυτό το δέντρο που κυνηγάγαμε με τις σφεντόνες; Μια φορά που είχε ρίξει χιόνι, είχαμε πάει εγώ κι ο....

Κι η διήγηση μας φέρνει σ' άλλους καιρούς. Τότε, που, πιτσιρικάδες κυνηγάγαμε τα «τσιόνια» και τα κοτσύφια με παγίδες, («τσιόπνες») και σφεντόνες. Και λίγο αργότερα, ως έφηβοι, με κανένα φλόμπερ ή «μονόκανο» που παίρναμε λαθραία. Τώρα πια, σχεδόν όλοι από την παρέα, έχουμε πάψει από χρόνια να σκοτώνουμε πουλιά. Και τι μ' αυτό; Πολλά δεν κάνουμε, όπως τότε. Ούτε με τα πόδια πάμε πια στους άλλους συνοικισμούς. (Άλλωστε και να το τολμούσαμε, μόνο από τη δημοσιά μπορούμε πια να περπατήσουμε. Έκλεισαν τα μονοπάτια κι οι στράτες). Όμως σ' αυτές, τις μεσημεριανές κουβέντες μας, ξαναθυμόμαστε τη συγκίνηση των πρώτων μας θηραμάτων. Ιδρώνουμε στην ανηφόρα του μονοπατιού για να πάμε στο πανηγύρι στους Ναζαίους. Το παίρνουμε τροχάδην για να δούμε ποιος θα φτάσει πρώτος στα Πολίτσιανα. Κι η ψυχή μας πεταρίζει γεμίζοντας αναμνήσεις και νοσταλγία από ένα «χωριό» που το κουβαλάμε στην ψυχή μας.

το φόβο της κατουρήθηκε. Τον άλλον στα Πολίτσιανα που ο δάσκαλος τον κοπάνησε με το γκλοπ!... Θ' αναφέρουμε κι άλλα, παρόμοια περιστατικά, με πρωταγωνιστή τον εαυτό του ο καθένας. Θα μακαρίσουμε, για μια ακόμα φορά, τα Φτεριώτκα και τα Λαγκαδιώτκα παιδιά της ηλικίας μας, γιατί, ακούγαμε ότι ο δάσκαλος τους τα έδερνε λιγότερο (ή «άκουσον άκουσον» , μπορεί και καθόλου!!!). Θα θυμηθούμε βέβαια και τα ωραία, με τις κοινές εκδρομές των τεσσάρων σχολείων του χωριού μας στα δέντρα της Φτέρης, δίπλα από το ξενοδοχείο. Οι συμμαχίες μας και οι κοινές ομάδες στο ποδόσφαιρο ήταν, συνήθως, το Κρυονέρι μαζί με τη Φτέρη ενάντια στα Πιλίτσιανα με τους Ναζαίους.

Αυτά συνέβαιναν ως τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1970. Μετά αλλάζουν ριζικά τα πράγματα, τόσο στο σχολείο, (μ' άλλους δασκάλους) όσο και γενικότερα στο χωριό μας. Δεν είναι μόνο ότι μπαίνει στη ζωή του χωριού η Αθήνα, είναι που αλλάζει συνολικότερα η εποχή. Οι αναμνήσεις είναι διαφορετικές από κει και πέρα, γίνονται πιο ατομικές και σπανιότερα ακούγονται σ' αυτή τη μεσημεριανή κουβέντα.

Πολλές φορές στην παρέα τυχαίνει να έχουμε νεώτερους, οι οποίοι δεν έχουν